ὠλαρᾶξαι. τὸ βαῖθρα (f. βοβ.) φυλάττειν.
ὠλογεύδαλα. ὄρνιθάλια.
ὠλαξ. δικωλήκας.
ὠλογίαν. ἔπαινον.
ὠλογον. τροφήνον.
ὠμολπία. ἡ ὠιδή καὶ ἡ ἀγγελία.
ὠμαρία. ἡ ἀστοχία ἢ ἀσκληρία.
ὠμοφαγῶν. πάσσων ἐκλεγεσθαι.
ὠμοφεῶς. ὑγιῶς.
ὠμαιῶς. πρᾴως. ἱλαρῶς.
ὠμής. ἐπιδαής. ἐξηρεγμένος δεξιός.
ὠμάλα. καλῶς πάνυ.
ὠμαιής. ἱλαρός. διπλήρωσιν. εὐίλατος.
ὠμαγής. σύναξις ἰσχύος μάγας.
ὠμηδάντας. κοιμηδάντας.
ὠνοπᾶς. δίλικας.
ὠνή. ἡ κοινὴ καὶ ἡ ἀγγελία.
ὠνομαίνη. ἡ ευνεώδης. καλῶς διάκαιμένη.
ὠνάλωται. κοιμῆται.
ὠνὴ. φίλοι. ἑταῖροι.
ὠνοῶν. κυβερνῶν.
ὄζηνος. πάλαγος ἐνδότερον τοῦ ποντου.
ὄζυον. καλῶς ἐξαρμένως καὶ καταδεδιμυκόμενον.
ὄδοσμος. ἡ ὠιδή.
ὁδοῖα. ἡ καλὴ ὁδός.
εὐόδεως. τὸ ψηλαφόμενον καὶ θιγόμενον ὅσον
εὐόμενος. φλογιόμενος.
ὠοδώδω. ἐπορεύδω. ὁδηγῶ.
ὠπαιρίδα. ὠγαθῶς. ἡ ἀπὸ χώρας καλῆς.
ὠπαῖος. καλῶς πεπηγόμενος.
ὠπάδημα. ἐπακολούθησις. ὠφέλεια.
ὠπλόκαμος. καλλιπλόκαμος
ὠπαρίσκιον. ἀσκόλως. παρεμπεσόμενον.
ὠπρᾶγία. ἡ ὠφελία.
ΒΩΤ. ὠπάρυφα. τὰ ὠκαλαφύσκα.
ὠπερμνα. πὰ καλοὺς πλάδους ἔχοντα.
ὠπαρεύρα. τὰ καλῶς παρεκτείνοντα.
ὠπλῶ. τὸ ὠφελῶ.
ὠπαιῶς. ἡ ὠχαριῶς ὠκόλως.
ὠπερπῶς. πορρωτάτω. ὠκαίως.
ὠπαρακολούθησις. ἐξῆς. ὑπὸ προγραφὰ καὶ οὐγκ-
ὠπαρκύσκα. ὠπαρακύκλωσις. χαλῆς.
ὠπρόβλητον. ὠχαριῶς. ὠπρόβλητον.
ὠπορος. πλουσίως.
ὠπρεπεια. ὠπορφή.
ὠπρεπῆ. καλὰ ὠπορφα.
ὠπωλος. ὠλιτπος

ὠρεσίλογος. φλύαρος.
ὠρίπος. πάλαγος σανῶν ἢ τῶ δόκτωδας
καὶ μαλλὰξῶ δύο γαιῶν.
ὠρθονόλατος. καλλόθινος. ἢ καλῶς. δόξομανῶ-
μενον.
ὠρίωπα. μεγαλόφωνον.
ΒΟΙ(ὠρίωπα δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον μέγα.
ὠρεξθανούς. μεγαλοδύναμον.
301. ὠρεώης. πλατύς.
ὠρίπους. ἡ ὠκλόνητος.
ὠρίπεδος. ἡ ὠκλόνητος.
ἐνεμβιπίας. λογοποιήσεις.
ὠρώπη. χώρα ἐξῆς καὶ ἀδιάβατος ὁ δυβατός.
ὠρώπηκτα. βουλώσματα.
ὠρύς. τὸ πλάτος καὶ ὁ ἀφιλιώτης ἄναρχος.
ὠρύζον. παλαιὸν ἔλκος ἔχων βαθεῖς πεπηγμένον.
ὠρύτερον. πλατύτερον.
ὠρυνιῶντας. ἀφανισμένον.
ὠρύνω. πλατύνω.
ὠρύγμα. βούλωσμα.
ὠρώσος. ὑγιῶς.
ὠρώγασε. ἡ θάλαβδα. ἀβυθος. πέλαγος.
ὠρέμον (ΒΙ) ἰγρασία.
ὠρύων. πλατύνων. φαιδρύνων.
ὠρύων. καλός. λαμπρός. ἀγαθός.
ὠρύηρος. δυνάμενος.
ὠρυάλας. δικαιοδύνης περὶ τὸ δικαιον. ἀβά-
ὠρύβαλα. βαλὰ τὸ ἐναντίον.
ὠρύλη. καλοπαθάδερον. ποιῆς. (f. ζαχυ. ζαχ.
ΒΟΖ. ὠρυκάρυθροι νῆες. ὠκύνηζοι ζάχναι ἀχυ-
ὠρύπη ὁδῶν. πλατεῖαν. σίβος γὰρ ἡ ὁδός.
ὠρύηνη ἡμέρα. ἀγαθὴ ἡ καλή.
ὠρύνοπτον. ὠρυόεντα ὄφεις.
ὠρύπαλλα. ὠρυόεντα δάφνας.
ὠρυσάλης. ἑρμαῖος. καλῶς ἡσυχίως
ὠρυσαλής. καλῶς. ἐξολισθαινος.
ὠρυσχως. ἐπιωλιχῶς.
ὠρυόλως. ὠκρόβρος.
ὠρυσαδῶς. βαβαιῶς.
ὠρύτονως. γενναίως.
ὠρτοκτύπος. ὁ ἐπιμελῶς παίζων.
ὠρτύγιος. μετὰ τέχνης.
ὠρτυκελία. κουφότης. μωρολογία.
ὠρτυκαίζομαι. παροδυνάζομαι.
ὠρυχος. μανάρεφος. καλόζυχος. ἡβάων.
ὠρυλήγμι. δρυμηρύνω. ἐξουδενῶ.
ὠφυΐα. ἀγαθὴ ἀρετὴ ὠφελιμοποιὸν. ζάχος μα
ὠφυής. ἄξυνους. ἐμπειρος.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/71